

Fotó: Kálmán Zoltán

Az engedelmesség és engedetlenség következményei (II.) – Ige: Hag 2:15-18

Jelen számunkban...

- Missziókerületi konferenciák
- 100 éves jubileum Temesváron
- Összmagyar lelkipásztor-találkozó
- Zenetábor volt a Hargitán
- Anabaptista gyökereink
- Szolgálati úton Amerikában

„...kívánom majd, bár egy szusszanásnyit szippanthatnék a mostból, a Gyergyó-havasok levegőjéből, innen, a Kovács Péter-hágó környékéről, ahol egy hetet tölthetünk, nyolcvan erdélyi fiatal – többet egy hétnél, mert egymásunk felé nyíló időkhöz léphettünk be, hegyek és lelkek törekény időtlenségének tereibe, ahol fény és szikla nem díszlet, hanem társaság, egy-egy arc nem régről-ismert, hanem jelenlét, mégpedig cinkos a teremtettségben ...”

Mik voltak az Isten iránti kötelesség és a lelki ház építésének elhanyagolásából fakadó következmények?

Az egyik a gyümölcstelen fáradozás a földi életet illetően. „Megvertelek titeket üszöggel, ragyával és kezetek minden munkáját kőesővel” – mondja a 16. vers. Gyümölcstelen fáradozásból nem volt tehát hiány, sőt! Azt mondhatnánk, hogy senki nem vádolhatta őket lustálkodással, a földi élettel kapcsolatosan ugyanis nagyon szorgalmasak voltak, a káros következmények csupán Isten iránti engedetlenségük miatt sújtotta őket. A százhuszonhetedik zsoltár arról beszél, hogy ha az Úr nem építi a házat, akkor a fáradozás hiábavalóság.

Egy másik következmény a csalódás volt saját célkitűzéseikben. Elmentek a húszas garmadához és csak tíz lett. Elmentek a sajtóhoz, hogy ötven vederrel merítsenek, és csak hússzal sikerült, tehát még annyi sem termett, amennyit az elején befektettek. Nem az az élet rendje, hogy általában többszörös a termés? Semmiképp nem kevesebb, vagy csak a fele a vetésnek? De Isten keze nehezedett ebben az esetben a munkájukra, mert nem foglalkoztak Istennel és az ő munkájával. Szenvedéseink okát keresve olykor sok minden eszünkbe jut, de eszünkbe jut-e, hogy van amikor ennek az oka a bűn, amitől a Jóisten szeretne megszabadítani bennünket?

A tizenhetedik versben Isten azt mondja magáról, hogy ő a fenyítés forrása: „Megvertelek”. Tehát Isten magáról beszél itt. Az emberek sokszor nem ismerik fel az isteni beavatkozást a világ eseményeinek alakulásában. A zsidókat érzékenyen érintette a természeti csapás, de nem néztek utána eléggé komolyan a forrásának, ezért Isten azt kellett mondja, „én voltam az, nem az időjárás volt rossz”, és nem a klímaváltozás, meg annyi minden, amit ma is hallunk. Tudatosítja bennünk ma is ezt, amikor érzékenyen érint valamilyen >>>

Sajtótermékek — 2026

2026-ra a **Szeretet** 40, az **Áhítat** 35, a **Vezérfonal** 12, a **Falinaptár** 5, a **spirálos naptár** 25 lejbe kerül.

A **Harmatcseppek** ára 70 lej lesz egy évre, ugyanúgy 4 szám fog megjelenni 64 oldallal, mint idén. A rendelés megkönnyítése érdekében egy kérdőívet kérünk kitölteni, amelynek a QR kódját a mellékelt képen találják. A Harmatcseppeket tehát csak ezen a platformon lehet megrendelni.

Tinikonferencia Szatmáron

Egy olyan világban, ahol az elszigetelődés természetessé vált, életfontosságú, hogy KAPCSOLÓDJ! Először Istenhez, majd a szűkebb és tágabb közösséghez. Szeretettel hívunk minden 5.-8. osztályos tinédzsert az Országos Tini Konferenciára, ahol együtt kapcsolódhatunk Istenhez és egymáshoz.

Időpont: 2025. október 25-26

Helyszín: szatmárnémeti imaház.

Jelentkezés a szatmárnémeti gyülekezet Facebook-oldalán olvasható hirdetésben: <https://forms.gle/8zwWJd8p4Nh4bDjm7>

Missziókerületi konferenciák

Szeretettel várjuk Szövetségünk gyülekezeteinek képviselőit az év végi missziókerületi konferenciákra, amelyek a következő időpontokban és helyszíneken lesznek megtartva:

- Székelyföldi Missziókerület:
november 22, Hargita Tábor
- Kolozsvári Missziókerület:
november 29, Kolozsvár
- Szilágysági Missziókerület:
december 6, Kémer
- Nagyváradi Missziókerület:
december 13, Szalárd

A gyűlések délelőtt 10 órakor kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése, valamint egy előadás meghallgatása „Keresztén hitelvek osztályozása: milyen rangsorolás szerint kategorizáljuk a bibliai tantételeket?” címmel Borzási Pál elnök részéről.

A teljes jogkörű gyülekezetek tagszámukhoz képest a következőképpen küldhetnek képviselőket:

- 20-50 tag között: 1 képviselő
- 51-100 tag között: 2 képviselő
- 101-150 tag között: 3 képviselő
- 151-200 tag között: 4 képviselő
- 201-250 tag között: 5 képviselő
- 251-300 tag között: 6 képviselő
- 301-350 tag között: 7 képviselő

Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselő. A leánygyülekezetek tagjait az anyagyülekezet tagjaival együtt számoljuk. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsolt 133:1)

A testvéri találkozás reményében, **Rajna Ottó** főtárgy

Kórustalálkozó lesz Váradon

Egy év kihagyásával ismét megrendezésre kerül az énekkarok találkozója, 2025. november 15-én, 15 órától, Nagyváradon. A helyszín a Nagyváradi Emanuel Egyetem kápolnája lesz, a Nufărul negyed szélénél (Nufărului út 87. szám, a villamos végállomástól pár száz méterre). Idén is az Emanuel Egyetemmél közösen szervezzük ezt az eseményt. A zenei rész szervezésében részt vállalnak Garai Zsolt és Székely András karmesterek. Szeretettel hívjuk és várjuk a lelkipásztorokat és testvéreket, a karmestereket és az énekkarokat a Nagyváradi Missziókerületből, vegyenek részt ezen az eseményen! (**Garai Zsolt, Székely András**)

>>> természeti csapás, és hiányzik a komoly kutatás, ami az okot illeti. Van úgy, hogy tudományosan megmagyarázzák, miért volt árvíz, miért van szárazság, miért van túl hideg, miért van túl meleg... Mintha Istennek semmi köze nem lenne ehhez. Van úgy, hogy ismeretlen emberekkel találkozok, és beszélgetés közben érintőlegesen elismerjük, hogy nekünk is szerepünk van ebben, hogy rosszak vagyunk, mert azok vagyunk... De jó, ha elismerjük, hogy valójában Isten keze van mindenben, ami a történik.

A fenytésnek a súlyosbodásáról is olvasunk ugyanis. Van úgy, hogy a csapás egyeseket megkeményít, ugyanis a tizenhetedik vers második felében azt mondja, hogy „mégsem hajlatok hozzám”? Az Úr őrizzen meg bennünket ilyen megkeményedéstől!

A fenytés célja a változás volt, nem csak a büntetés kedvéért történt. Isten célja, amikor ránehezedik a keze az emberre, az, hogy megváltozzunk. Hogy megtérjünk, megújuljunk, megjavítsuk útjainkat, megváltozzunk. Így lehetne összefoglalni az engedetlenség következményeit.

De van egy második felszólítás is az ígében, hogy „most nézzetek vissza arra az időre, ami eltelt, mióta elkezdtek a munkát, amióta engedelmeskedtek!” És itt a következők áldásról szólnak. A megtérés, a templom felépítése iránti elköteleződés, vagyis a szolgálat Isten áldását hozta rájuk. Két dolgot említhetünk ezzel az áldással kapcsolatosan: az áldás azonnali, és az áldás bizonyosan megérkezik.

Az áldás azonnali. Nem volt látható azonnal, ugyanis a templom építését már három hónapja elkezdtek, de még nem történt változás a természetben. Mégis azonnalnak volt mondható, mert a lelki áldás azonnal jött. Különbséget kell tennünk ugyanis az anyagi és a lelki áldás közt. Amikor az emberek – köztük a hívők is – az áldásról beszélgetnek, egyesek az anyagi áldásra gondolnak, mások a lelki. Arról is tanúskodik ez az eset, hogy a lelki áldás fontosabb, és gyakran megelőzi az anyagi áldást, ha egyáltalán Isten jónak látja, hogy anyagilag is adjon áldást. Előbb a lelki áldást adta nekik Isten. Elkezdtek az építést, a szolgálatot, és akkor a 2. rész 4. versében a következőt olvassuk: „de most légy bátor, Zorobábel, légy bátor te és Jósua, Jehosodák fia, te főpap, és légy bátor e földnek minden népe, azt mondja az Úr, és cselekedjétek, mert én veletek vagyok.” Micsoda áldás az, amikor Isten veled van! Ez volt a lelki áldás, ami megelőzött minden más áldást, és ez azonnali volt, mert ahogy nekiláttak a munkának, Isten máris igyekezett jelezni nekik, hogy „Én veletek vagyok”. Amikor engedelmeskedünk, jó, ha tudatosítjuk, hogy a lelki áldás azonnal jön. Már az a tudat, hogy engedelmeskedtem, az a tudat, hogy az Úr ott van mellettem, micsoda áldás!

És a Jóisten valahogy úgy időzítette az anyagi áldást, hogy ne azonnal a nép hozzáállásának a megváltozása után jöjjön. Miért? Mert akkor csak egy olyan gépként, mechanizmusként látták volna Istent, hogy ha a jót tesszük, jön a jó az ő részéről is, ha pedig nem, akkor jön a rossz. A

motiváció miatt is jó volt ez az időzítés. Ne azért változtass életről, hogy Isten megáldjon! Ne azért kezd el a lelki ház építését, hogy Isten csodálatos áldásait élvezd, mert akkor ebből az derülne ki, hogy az egész nem Isten körül forog, hanem körülötted! Márpedig a valóság az, hogy nem mi vagyunk a világ közepe, hanem az Úr. A Jóisten értékeli az engedelmességet, és a kegyelem mellékterméke lehet valamilyen áldás. De a lelki áldást azonnal adja. Ha a nép motivációja rossz lett volna, talán hamar abba hagyták volna a templom építését, látva, hogy nem jön automatikusan az anyagi jólét. Három hónap is eltelt, és még mindig ugyanaz volt a helyzet a mezőn: nem termett semmi, még mindig gyenge volt minden. De kitartottak. Azért, mert jó volt a motiváció, mert a lelki áldás volt az első számukra. Ha szolgálok az Urat, és ettől nem lesz azonnal könnyebb az életem fizikailag – sőt, talán még nehezebb lesz –, ne lankadj! A lelki áldásra nem kell sokáig várni, és ez sokkal fontosabb, mint az anyagi.

A másik dolog az áldással kapcsolatosan az, hogy biztosan jön. Isten sokkal készségesebb az áldást adni, mint hinnénk. Téves azt gondolnunk róla, hogy csak nagy könyörgések és rimánkodások árán lehet valahogy kicsikarni tőle az áldást. A természetben még nem volt jele annak, hogy változás történt abban, ahogyan Isten viszonyul hozzájuk, de ott volt az ígélet, és erre lehetett építeni. Mindezekből megtanulhatjuk, hogy a fenytés és az áldás is Istentől jön, attól függően, hogy az ember engedelmes-e vagy engedetlen, és ez a törvényszerűség a lelki formálódás eszköze. Aki bölcs, észreveszi ezt. Az Ézs 1:19 is erre a igazságra mutat rá: „Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival”. Istennek ezt a viszonyulását, hogy reagál mind az engedetlenségre, mind az engedelmessegre, mindenki érezheti a saját bőrén, de nem mindenki érti és nem mindenki fogja fel. Van, aki valami másnak tulajdonítja, nem veszi észre, mi van mindezek mögött. Ezért fontos odafigyelni és mások figyelmét is ráirányítani erre. Az Úr munkája az is, ha mi odafigyelünk erre. Legyünk engedelmesek, és az engedelmeségünkben ne legyenek kihagyások.

A legkiemelkedőbb engedelmeség, amelynek a legrendkívülibb áldása is volt a világtörténelemben, Jézus Krisztus engedelmesége. Róla azt olvassuk a Filippi levélben, hogy lejött a mennyből erre a földre, megalázta magát, szolgai formát vett fel és engedelmeskedett, méghozzá a kereszthaláláig. Ennél kiemelkedőbb engedelmeségről nem tudunk. De annál nagyobb áldásról sem, amit ez hozott magával, hogy emberek lelke megmenekül. És bár mi nem kell ilyenfajta engedelmeséget tanúsítsunk – nem is tehetnénk – az emberek üdvösségéért, ha Krisztus ilyen csodálatos példa előttünk, a mi engedelmeségünk is hozhat áldást és lehet kihatással másokra: a környezetünkre, az utánunk jövő generációra, akikkel a Jóisten megáldott.

Giorgio Adrián

100 év kegyelem

A Temesvári Magyar Baptista Gyülekezet centenáriuma

Emlékezni, hálát adni és ünnepelni gyűlt össze 2025. augusztus 30-31-én a Temesvári Magyar Baptista Gyülekezet. Zsúfolásig megtelt mindkét nap az imaház, az újonnan épült terem is szűknek bizonyult a közel 200 fő számára.

Szombat délután közös emlékezésre hívták mindazokat, akik az elmúlt évek során a gyülekezethez tartoztak, itt jártak iskolába, egyetemre, itt dolgoztak, de időközben elköltöztek a városból.

„Örülünk, hogy eljött ez a mai nap, és megemlékezhetünk együtt arról, hogy száz éven keresztül az Úr kegyelmes volt hozzánk és ehhez a gyülekezethez. «Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek!» (Zsolt 96:3) – kezdte ünnepi köszöntését Boros Róbert, a jubiláló gyülekezet lelkipásztora. Jöttek határon innen és túlról, akik pedig nem tudtak eljönni, videó- vagy hangüzenetben köszöntötték a gyülekezetet.

A Temesváron végzett egyetemisták és elszármazottak közül többen is üdvözölték a gyülekezetet és hangsúlyozták, hogy meghatározó, jellemformáló időszak volt az életükben az ott töltött idő. Fiatalon, a nagy egyetemi városba csöppenve találtak egy kis magyar baptista közösséget, amelyet őszinteség, egyszerűség, lelkesedés jellemezett, s amelynek célja az evangélium hirdetése volt.

Csóka Efraim, pünkösdi lelkipásztor is értékelte az itt kapott erős alapokat, amire később építhetett. Szűcs Ottó Benjámin és Bálint Pál, a gyülekezet korábbi lelkipásztorai is hálával gondoltak vissza a temesvári évekre: Isten kegyelme hordozta és tartotta meg őket, családjait és a gyülekezetet is. Köszöntéseikben Isten iránt elkötelezett, feddhetetlen életre biztatták a testvériséget.

Vasárnap reggel Demjén Attila, gyülekezeti vén az Istennel kötött szövetség megtartásának fontosságára hívta fel a figyelmet és buzdított imára, majd a gyülekezet 100 éves történetének ismertetése következett. Annakidején a Brit- és Külföldi Bibliatársulat budapesti ki-

rendeltsége úttörő munkásokat küldött, akik ideköltöztek, hirdették a megtérést, és Bibliákat árusítottak. Kezdetben többnemzetiségű volt a gyülekezet. Voltak németek, magyarok és románok. 1925-ben váltak ki a magyarok, és alapították meg a magyar baptista gyülekezetet 24 taggal. Imádkoztak, szórólapokat osztogattak, 100 napos evangelizációt tartottak, a város különböző kerületeiben missziós állomásokat hoztak létre. Molnár Károly volt a gyülekezet első lelkipásztora. Itt szolgált később Megyesi József, Deák Ferenc, Varga János testvérek. Az 1989-es forradalom után Bálint Pál és Szűcs Ottó Benjámin pásztorolták a gyülekezetet. „Nemcsak ünnepelni hív a jelen, hanem elcsendesedni, számot vetni és újra odaszánni magunkat a szent és feddhetetlen életre, és a Krisztus-központú misszió szolgálatára” – zárta a felolvasást Gál János, a gyülekezet vezetője. Ezután a gyülekezet nevében Nagy Géza, gyülekezeti vén és Bálint Ibolya adtak hálát Istennek az elmúlt 100 évért, az Ő kegyelmébe ajánlva azt a jövőben is.

Köszöntötték a gyülekezetet dr. Vass Gergely, Bayer György, Németi Zsolt lelkipásztorok Magyarországról és Bálint Dávid, a Kolozsvári Kőszikla Gyülekezet lelkipásztora. A Betel román baptista gyülekezet üdvözlét Ioan Bugnarug adta át.

Szövetségünk képviselőjében Szűcs Sándor alelnök volt jelen, aki az 1Sám 25:14-18 alapján hirdette Isten ígését, hangsúlyozva, hogy „akkor lesz jövője a gyülekezetnek, ha olyan tagokból fog állni, akik Istennel kibékülnek és kezdeményezik a szolgálatot”. Az ünnep Bálint Pál lelkipásztor imájával zárult. Mind az énekkar szolgálata, mind pedig a közös éneklés felemelő volt. A százéves jubileum nem lezárás, hanem elhívás újabb hűségese évtizedekre Isten dicsőségére. Az Úr adja meg, hogy így legyen! (Gál Hajnal)

Összmagyar lelkipásztor-családok találkozója a Hargitán

Egyre több, autóval érkező lelkipásztor-család gyülekezett augusztus 27-én, szerda délután és koraeste a Hargita Keresztyén Tábor területén. A vacsorát megelőzően az ebédlő bejáratánál üdvözlötték egymást a hosszabb-rövidebb távolságról érkezettek.

A bőséges és finom vacsorával meg is kezdődött a Magyar Baptista Világszövetsége (MABAVISZ) által szervezett összmagyar lelkipásztor-családok találkozója, ami augusztus 30-ig tartott. Több mint tíz év elteltével került sor ilyen együttlétre, ugyanis a legutóbbi 2014-ben volt, ugyancsak a Hargita Keresztyén Táborban.

A vacsorát követően az esti istentiszteletre került sor, melynek házigazdája Varga László Ottó, a Magyarországi Baptista Egyház (MBE) főtitkára volt. Testvérünk üdvözölte a résztvevőket, és külön-külön számba vette a MABAVISZ tagszövetségeiből érkezetteket. Öröm volt együtt látni a mintegy 150 résztvevőt Ausztráliától az észak-amerikai kontinensig a Kárpát-medencében élőkkel együtt. Az este folyamán bizonyágtétellel szolgált Nehra Bálint (Kárpátalja), Papp János MBE-elnök pedig ígét hirdetett, kapcsolódva a találkozó jelmondatához: „Baptista múlt, jelen, jövő”. Igei üzenetében korunk égető kérdéseit tárta a résztvevők elé: például az európai baptisták számának folyamatos csökkenését, az azonos nemű párok elfogadását a skandináv baptisták között, illetve a bemejítés és a gyermekkeresztség közötti választási lehetőséget bizonyos nyugati baptista gyülekezetekben.

Csütörtökön a reggelit követően folytatódott a találkozó, melynek Fazakas György (Erdély) volt a házigazdája. Az áhítatot Nagy-Kasza Dániel (Kárpátalja) tartotta, bizonyágtétellel szolgált Krisán Zoltán (Magyarország) és Borzási Gyula (Erdély). Balogh László (Magyarország) a Baptista Tudástár nevű kezdeményezéséről osztott meg hasznos információkat. Ezt követően Bacsó Benjámin (Magyarország) „A magyar baptista misszió történetének tanulságairól” tartott előadást, kiemelve 5 értéket, melyeket a tagszövetségek életéből vett példákkal világított meg. Az előadást csoportbeszélgetések során lehetett tovább részletezni.

A délutáni szabadidőben némelyek ellátogattak az ezeréves határhoz, míg mások pihentek, beszélgettek. Az esti alkalom házigazdája Gergely István (Amerikai Egyesült Államok) volt. Ez alkalommal bizonyágot tettek: Horváth Ferenc (Ausztrália), Szűcs Dávid (Amerikai Egyesült Államok), Nagy Anton (Kárpátalja). Isten ígétét Borzási Pál, az erdélyi Szövetség elnöke hirdette. Igehirdetésében arról szólt, hogy mit tett Jézus Krisztus értünk a múltban, hogyan tisztít meg minket a jelenben, és milyen dicsőséget készít nekünk a jövőben. Az esti alkalom után az ebédlőben teaház volt, ahol a táborozók tovább gyakorolhatták az egymással való közösséget.

A péntek délelőtt házigazdája Nagy Tibor (Vajdaság) volt, áhítatot vezetett Papp Dániel (Magyarország). A többi szolgálattelvő is Magyarországról érkezett: Kovács Géza és Téglási Lajos, valamint Varga László Ottó, aki előadást tartott „A megfjejthetetlen egyház” címmel.

Délután túrázásra volt lehetőség a szabadidőben, az esti alkalmon pedig újból a közös Istenre-figyelés volt a cél. Házigazdaként Dóczé Bálint (Felvidék) szolgált. Bizonyágot tett: Nyúl Zoltán (Vajdaság), Deák Zsolt (Amerikai Egyesült Államok), Eszes Zoltán (Magyarország), Isten ígétét pedig Püsök Dániel (Kanada), az észak-amerikai Szövetség és a MABAVISZ elnöke hirdette, kihangsú-

lyozva, hogy mit tehetünk mi, magyar lelkipásztorok és lelkipásztor-feleségek, valamint a lelkipásztorok gyermekei, hogy Isten missziójában érdembeli résztvevők legyünk.

A péntek esti alkalmat követően a tábortűz fényénél énekeinkkel dicsőítettük az Urat, majd az éjszakai pihenőt követően a találkozó utolsó fél napjára került sor. A szombat délelőtti alkalom szolgálattevői Magyarországról és Amerikából érkeztek. A házigazda Balogh Barnabás, az áhítat-vezető Durkó István MBE misszió-igazgató volt. Bizonyágtétellel Lukács János (Amerikai Egyesült Államok) és Kovács Ildikó szolgált. A találkozó záró előadását Kulcsár Attila (Amerikai Egyesült Államok) tartotta „Gyülekezetek motiválása a misszióra” címmel.

A találkozó végén elénekeltük az „Áldott legyen a frigy” kezdetű éneket, összetartozásunkat azzal is kifejezve, hogy megfogtuk a mellettünk állók kezét. Egyébként az egész találkozó során nagyon sokat énekeltünk. Lelkesen, tiszta szívből szállt fel az Istent magasztaló ének. Ebben segítségünkre volt a Moroz Tamás vezette ének-zenei csoport, amely lelkipásztor-gyerekekből alakult erre az alkalomra. Délelőttönként segítségünkre voltak még az éneklésben Borzási István, Kis-Juhász Vilmos és Simon András.

Az összmagyar lelkipásztor-családok találkozója szombat délután ért véget. Akik részt vettünk a találkozón, azzal a reménységgel köszöntünk el egymástól, hogy lesz még hasonló alkalom, s talán nem kell rá több mint tíz évet várni.

Horváth Ferenc lp., Melbourne (Ausztrália)

A találkozón megbeszélést tartott a MABAVISZ vezetősége is. A találkozóról részletesen Téglási Lajos, a Magyarországi Baptista Egyház szaktitkára írt a <https://www.baptist.hu/mabavisz-talalkozo-az-erdelyi-hargita-taborban/> internetcímen. Az alábbi fotón a MABAVISZ vezetőségi tagjai láthatók.

A 2025-ös hargitai zenetábor

Szívünkben hála van a zenetáborért, mindazért, amit Isten elvégzett köztünk július 20-26 között a Hargita Táborban. Hálasak vagyunk a tábor vezetőségének, hogy helyet biztosítottak ennek a szép szolgálatnak.

A tábori héten Isten tulajdonságaival ismerkedtünk meg különböző történeteken és zsoltárokon keresztül. Vasárnap este kezdődött a tábori hét, amikor a gyermekeket köszöntöttük. A tábori lelkészünk, Fűrész-Szálasi Rudolf a 68. Zsoltár 5. és 20. vers alapján buzdította a tá-

borozó sereget, hogy „énekeljünk, zengedezzünk a mi Istenünknek, mert Ő napról-napra gondoskodik rólunk”.

Hétfőn a *szabadító Isten*ről tanultunk: délelőtt az Egyiptomból való kiszabadulás témája – Balla Annamária tanítása – alapján, majd este a 118. Zsoltár 4. verséből, Somogyi Dávid, teológus tanításában.

Kedden a *mindentudó Isten*nel foglalkoztunk. Délelőtt Nyilas Erika segítségével a Sámuel születésén keresztül megértettük, hogy Isten minden helyzetről tud az életünkben. Este Rudolf tanított a 139. Zsoltár 1-6 versei alapján, amiből szintén kirajzolódott, hogy Isten minden mozdulatunkat ismeri.

Szerdán a téma a *mi győztes Isten*ünk volt. Erről a tulajdonságról Berecki Klára tanított Dávid és Góliát története alapján. Este pedig ismét Dávid szolgált a 108. Zsoltár 13-14. verseiből, összefűzve azokat Eric Liddell futóbajnok életével.

Csütörtökön délelőtt *Isten hatalmát* láthattuk meg Jézus születésében, amiről Erika tanított. Este pedig Rudolf mélyítette el mégjobban Isten ezen tulajdonságát, a 106. Zsoltár 1-2. versei alapján.

Pénteken *Isten szeretetét* láthattuk meg, még akkor is, amikor Jeruzsálem elbukott. Ezt Annamária tárta elénk. Este Dávid király vendégeskedett nálunk, és elmondta az élettörténetét, és a 103. Zsoltár 1-14 verseiből szólt felénk. Őt Somogyi Dávid személyesítette meg.

Délelőttönként Isten napi tulajdonságához Zsemlye Alfréd lelkipásztornak volt egy-egy 5 perces bevezetője, abból a célból, hogy a gyermekek jobban megértsék a fogalmakat. Minden este lehetőséget adtunk az imádkozásra alkalom után, de nagyon sokan igényelték lefekvés előtt is, hogy beszélgessünk, ígét olvassunk, imádkozunk együtt.

Napközben folytak a zeneórák. A délelőtti alkalom után volt egy kisebbeknek szóló zenei foglalkozás, ahol kreatívan, játszva, csoportosan gyakorolhatták és tanulhatták a ritmust. Ezeket a foglalkozásokat Borzási Mirjám, Kelemen Klaudia és Sallai Krisztina vezette.

Emellett délig különböző magánórák voltak, 12 órától minden nap kórus próba, amelynek keretén belül több éneket gyakoroltak a gyermekek több szólamra, készülve a szombati koncertre. Ebéd után ismét következtek a magánórák: zongorán Dimény Anett, Kulcsár Szintia, Veres Klaudia, Veres Dániel, Sütő Szilárd, Egyed Ernő oktatott. Hegedűn Borzási Kinga. Ütős hangszereken Máté Kati és Petyár Máté, akiknek besegített Dimény Ádám. Az ukulelés diákokkal Somogyi Mirjám foglalkozott. Magánéneket Dimény Anett és Kulcsár Szintia tanított, furulyát és fuvalát Domokos Balázs, gitárt pedig Borzási Péter. Alkalmanként szemináriumot is tartottak a zenetanárok énekírás, improvizáció témakörben. Délutánonként az uzsonna idejében csoportbeszélgetéseket is tartottunk, ahol a délelőtti megismert isteni tulajdonságokról beszélgettünk. Az esti alkalmakon voltak csoportos szolgálatok.

Minden nap lehetőség volt kézimunkázni, a délelőtti alkalomtól kezdve egészen a vacsoráig. Fejtörőt is lehetett kitölteni, minden nap új tesztlapot. Péntekre összesítve lettek ezek eredményei, és nyerteseket hirdettünk. Sportolásra is lehetőség volt a röplabda- és a focipályán. Tanár-diák meccset is rendeztek, amit nagy érdeklődéssel figyelt a szurkolótábor. Közös csapatépítő játékok is voltak a gyermekek részére, amit különösen élveztek, ezeket Orosz Enikő vezette.

A felsorolt tevékenységekben és tanításokban a következő vasárnapi iskolai tanítók segítettek a már említettek kivül: Kürti Kriszta, Orosz Mária, Fűrész-Szálasi Enikő, Kiss Manyi, Egyed Adina, Zsemlye Loretta. Egész-ségügyi felelősünk Dombi Tünde volt.

Péntek délután minikoncertet adtak a zongorán tanuló diákok, így hangolódunk a szombati napra, ugyanakkor ezzel sikerült lerövidíteni a záró koncert időtartamát is.

Szombaton 11 órakor kezdődött a koncert. A koncerten minden hangszer megmutatta magát, az izgalom ellenére minden diák ügyesen teljesített, és a szülők arcára is mosoly került. Hisszük, hogy Istenünk is így tekintett a szolgálatokra. Az utolsó kórusének a gyerekek és felnőttek kedvence is lett: „Jézus a Király”. A szolgálatok között Rudolf szólt az igéből a résztvevőkhöz a Jel 5:11-12 alapján. A másfél órás koncertet imával, majd közös ebéddel fejeztük be. Mindenért Istené a dicsőség!

Zsemlye Loretta

Bemerítési ünnepélyre

került sor a krasznai magyar baptista imaházban 2024. szeptember 14-én, amikor kilencen tettek vallást a víz hullámaiban arról, hogy Krisztussal együtt meghaltak, eltemették és egy új életre támadtak fel. Vallást tettek a kegyelemről, amely életükben megnyilvánult, és követték Jézus Krisztus példáját és parancsát. Népes testvériség gyűlt össze az ünnepre. A reggeli áhítaton Veres Róbert és Vadas Zoltán buz-

dított imára. Az ünnepi istentiszteleten Tóth Attila, szászrégeni lelkipásztor hirdette az ígét a Lk 9:23-27 alapján.

A csoportképen a helyi lelkipásztor és Tóth Attila testvér között állnak a fehér ruhások: Somogyi Anna, Hajas Petra, Kocsis Vera, Kovács J. Eunika, Mátyus Ádám, Benedek Timót, Szűcs Roland, Mátyus Tamás és Tóth Simeon. Az új tagok mindnyájan a krasznai gyülekezet tagjai lettek. Dicsőség az Úrnak, Aki ma is kegyelmébe és szövetségébe fogadja a hozzá megtérő hívőket! (Borzási István lp.)

Ötszáz éve alakult meg az első anabaptista gyülekezet Svájcban

Az első anabaptista gyülekezet megalakulása 1525-ben Zürichben történt. Alapítói között találjuk Conrad Grebel (1498-1526), Felix Manz (1498-1527) és Georg Blurock (+1529) teológusokat, akik a mozgalom elindulásakor Zürich papja, Ulrich Zwingli jó barátai és asztaltársaságához tartozó személyek voltak. Támogatták őt reformációs munkájában, ugyanakkor levelezés által kapcsolatban voltak Lutherrel, Karlstadtal, Münzerrel is.

Zwingli kezdetben nem értett egyet a gyermekkeresztség gyakorlatával. Kijelentette, hogy a Bibliában ezt semmi sem igazolja. Később, ahogy Zürichben a Zwingli által vezetett reformált egyház eltolódott és 1523-tól államegyházzá lett, visszatért a gyermekkeresztség tanához.

Georg Blaurock, korábbi szerzetes és pap az anabaptista tanok hatására kilépett a római katolikus egyházból. 1525. január 21-én megkérte Grebelt, hogy miután megvallotta az Úr Jézus Krisztusba vetett hitét, keresztelje meg. Ezután pedig Blaurock keresztelte meg a közösség többi jelenlévő, felnőtt tagját. Ettől fogva kezdték magukat svájci testvéreknek nevezni. A zürichi Városi Tanács Zwinglivel megkezdte az üldözésüket. Grebelt, Manzot és Blaurockot anabaptista gyülekezetük 15 férfi és 6 nő tagjával együtt 1525. október 8-án bebörtönözték.

1525. november 18-án az anabaptista prédikátorokat kihallgatták, és meghatározatlan időre börtönbüntetésre ítélték. Grünningenben Grebelnek volt egy anabaptista gyülekezeti közössége, amely tagjainak megígérte egy kézirat elkészítését a hitvalló keresztségről szóló tanításról. Mivel a börtönben volt rá ideje, megírta a művet, és kérte, hogy kinyomtathassa. Erre Zwingli és a Városi Tanács 1526. március 5-6 között tartott tárgyaláson életfogytiglan tartó börtönre ítélte Grebelt és társait.

Tizennégy nap múlva, éjjel, számunkra ismeretlen személyek segítettek a foglyoknak megszökni: Grünningenbe, Grebel nővéréhez menekültek, akinek házában a gyülekezet működött. Grebelnek az Anabaptista álláspont a keresztségről c. kéziratát sikerült nyomtatásban is megjeleníteni. 1527-ben ebből egy elkobzott példány a Zwingli kezébe is került.

Erre Zwingli az anabaptista tanok megfékezése érdekében tollat ragadott, és már nemcsak fegyverrel és hatalommal szállt szembe és üldözte, gyilkoltatta a hitvalló keresztségről szóló tanítást hirdetőket, hanem vitairatot írt a Grebel által megjelentetett anabaptista tanokat hirdető könyv ellen, amelyben állást foglalt azzal a biblikus tanítással szemben, amelyet korábban ő maga is helyesnek tartott. Zwingli Grebel anabaptista tanai ellen írt kézírata az In catabaptistarum stophas elenchus címmel 1527. januárjában készült el.

Zwingli megpróbálta a Grebel könyvét részletesen megcáfolni. A következő évben a tomboló pestisjárvány Conrad

Grebelt is megfertőzte. 1526. június 6-án betegsége folytán elhunyt Mariensfeldben.

Felix Manz az üldözés miatt elhagyta Zürichet, és evangéliumhirdető körútra indult. Emiatt többször, több helyen letartóztatták, de kiszabadult a fogságból. Miután 1526. decemberében elfogták, Zürichbe vitték. A Városi Tanács Zwingli közreműködésével halálra ítélte, és 1527. január 5-én vízbe fojtották. A svájci anabaptista gyülekezet tagjai pacifisták voltak – elutasították az erőszak minden formáját. Az üldöztetések szenvedő alanyai voltak.

Blaurockot Manzzal egyidőben szintén elítélték. Mivel nem volt zürichi polgár, megfosztották felsőruháitól, kegyetlenül megverték, majd kiűzték a városból. A város szélen megállt, és visszatekintve leverte a port a lábáról, az ige szerint bizonyosságul ellene (Mk 6:13). Ide soha többet nem tért vissza. Előbb Bielben, majd Grisonsban és Appenzellben prédikálta Isten igéjét, de száműzték, így végleg elhagyta Svájcot. Tirol felé menve az Adge völgyében, a Gusodein-vidéken (Clausen, Brixen, Stertzing, Balzen, Neumark, Katren, Terlen, Gundersweg), az Inn völgyében (Imst, Petersberg, Spruckthal, Schwatz, Rattenburg, Kufstein, Kitzbuehl) prédikálta az evangéliumot. Az insbrucki hatóságok 1529. augusztus 14-én Blaurockot társával, Hans Langeggerrel együtt elfogták, kegyetlen kínzással vattatták, majd halálra ítélték. 1529. szeptember 6-án Klausen közelében máglyán elégették őket.

1527-ben, két évvel a Münzer-vezette német parasztháború leverése és a zürichi első anabaptista gyülekezet megalakulása után a Zwingli általi üldözés és a más területeken is egyre erősödő üldözések nyomán felgyorsult a pacifista anabaptista mozgalom tanainak terjedése. Ez a tény arra készítette a bibliai alapokon álló anabaptistákat, hogy a közösség önmeghatározásának elősegítése és tanításuk tisztaságának megőrzése érdekében összeállítsák hitvallásukat.

Ezt a szükségszerűséget ismerte fel meg Michael Sattler, akit 1525. november 18-án a zürichi kantonból kitoloncoltak. Előbb Strasbourgba, később Würtembergbe költözött. A Necker folyó mentén viszonylagos nyugalomban élt és munkálkodott. Michael Sattler feltehetően az 1527. február 27-re Schleitheimbe összehívott anabaptista konferencia előtt egy hitvallástervezetet állított össze. Ez az apostoli atyák korában keletkezett, a tizenkét apostol tanítását tartalmazó „Didakhéhoz” hasonlóan a gyülekezeti rend, a biblikus fegyelmezés és életmód alapelveit határozta meg, amit a konferencia résztvevői első közös anabaptista hitvallásként fogadtak el. Ezt nevezzük Schleithemi Hitvallásnak. Zwingli az anabaptista hitvallást már a Grebel keresztségről szóló műve ellen írt In catabaptistarum stophas elenchus címmel 1527-ben megjelent könyvében próbálta megcáfolni. Ezt Kálvin jóval később, 1544-ben kísérelte meg. Sattlert Rotterdamban elfogták, megkínózták, és három hónap múlva 1527. május 21-én máglyán elégették.

Kelemen Sándor Tomi, Szalárd

Emlékképek a nyári táborokról

Idén nyáron is két táborot szervezett az EMABISZ: az egyiket a Hargita Keresztyén Táborban augusztus 18-24 között, majd a gyergyói hegyekben, augusztus 25-31 között a Túrátábor. Az alábbiakban álljon itt néhány beszámoló ezekről a hetekről.

A túratábor tematikája az *Életút* volt. Péter István lelkipásztor megosztotta velünk az ő nem mindennapi életútját, és felhívta a figyelmünket arra, hogy nem mind egy, hogy az életünk múlik vagy telik (megtelik). Mezei Ödön lelkipásztortól arról hallhattunk, hogy semmi haszna az aggodalomnak, mert Isten rendelkezik az életünk fölött: amire nincs ráhatásunk, azt engedjük át Neki, ami pedig van, azért tegyünk. Kiss Lehel lelkipásztorral Isten akaratának nehéz témáját boncolgattuk. Nehéz helyzetekben vigasztaljon a tudat: Isten tudta, hogy a nagy fára dió kell, a földre pedig dinnye. Kui Enikő és Bálint is velünk táborozott, elmesélték az életútjukat, és egész héten rendelkezésünkre álltak lelkigondozással.

A tábor különböző pontjai gyönyörű kilátással tökéletes helynek bizonyultak a személyes csendességekhez. A koránkelők megcsodálták a napfelkeltét, találkoztak helyiekkel (mókussal, rókával). Az igei üzenet, imádkozás, éneklés, csoportbeszélgetés mellett a tábor fontos programpontja volt két túra. Szerdán a Kis-Cohárd csúcsára mentünk fel, pénteken pedig próbára tehetők erejüket a bátrak, és megmászták a Csalhó-hegység Tóka (Toaca) csúcsát. Az éjszakába nyúló túra amennyire nehéz volt, annyira szép. A túrákon megtapasztalhattuk Isten jelenlétét a természetben és a beszélgetésekben (egyesek még medvével is találkoztak!).

A Gyergyó Challenge vetélkedőn 7 csoport mérte össze kreativitását és bizonyította be, hogy csapatmunkával még egy sivatagi repülőszerencsétlenséget is túlélne. A közös asztalterítés, mosogatás, takarítás összekovácsolta a csapatokat. Szabadidőben lehetett függőágyakon pihenni vagy sportolni: a pingpong asztal mindig foglalt volt, a röpi bajnokságon pedig a szurkolótábor alig győzte elfogyasztani az uzsonnát, amivel a konyhas nénik elhalmoztak. Esténként a teaházban társasjátékok és jó beszélgetések vártak, két este tábortűzzel megfűszerezve.

A táborban megerősödött bennem, hogy csak az értheti meg Isten akaratát, aki kapcsolatban van vele. Szép élményekkel gazdagodva tértem haza, azzal a megnyugvással, hogy Isten kezében van az életutam, a vállán hordoz, így nincs miért aggódnom (öregednem ;)).

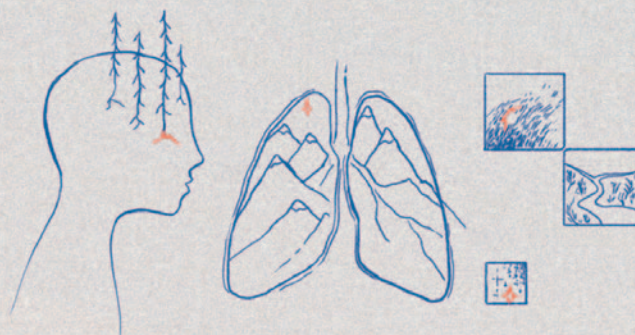
Sallai Krisztina

Lélegzetnyi Gyergyó – egy mondat a szabadságról

épp hazafele tartunk a túráról, imbolygó fények a sötét rengetegben, felettünk a csillagok örök ragyogása tükrözi lámpáink pislogását – ha otthon leszek, kívánom majd, bár egy szusszanásnyit szippanthatnék a mostból, a Gyergyói-havasok levegőjéből, innen, a Kovács Péter-hágó környékéről, ahol egy hetet tölthetünk, nyolcvan erdélyi fiatal – többet egy hétnél, mert egymásunk felé

nyíló időkbe léphettünk be, hegyek és lelkek törékeny időtlenségének tereibe, ahol fenyő és szikla nem díszlet, hanem társaság, egy-egy arc nem régről-ismert, hanem jelenlét, mégpedig cinkos a teremtettségben (akár csak macskókkal szemben is), és ahol mindez: a megérkezés mély-békéjű levegővétele; és szeretném majd, hogy megteljen tüdőm a havasi levegővel, ami friss reggeleken az ajándék-kék égboltig ragyogón betölti a tábor, hogy legalább ezt a mondatnyi gondolatot valóvá olvashatnám szürkébe hajló novemberembe, és felizzon retinámon a zuhogó fenyvesből kilépő arany szalmakalap, ahogy átveszi, később továbbadja a Kijelentés stafétáját, amint a zsoltárokkal kivert pásztorbottal kapcsolatok és ígék párlatát hozza közénk, hogy a Lélek megelevenítő szava átfúhasson emberi szavainkon – azokkal együtt legyen egy velünk, akik mellénk szegődnek (csoport)beszélgetéseinkben, asztaltársainkká lettek, figyelmes fülekkel fordulnak életünkkel feltett kérdéseink felé, akiket régről ismerünk, vagy nemrég vettük fel a földi kapcsolat fonálát, mégis mintha már időtlen idők óta ugyanaz országnak levegőjét szomjaznánk, ami még eljövendő, de itt mintha – jobban – körbevenne, és éltet, táplál, vigasztal és gyógyít, és megelégt reménnyel, mert bár véget ér a tábor, és szerte szaladó gondolatainkkal nem értjük, mi volt a titok, vajon a hajnaltól estig készülő ízletes ennivaló, az élet-közelit tanítások, vagy hosszabb-rövidebb túrák, a tábortüzek, esetleg a békés függőágy-sarok, netán a Pongrác-tetőig vezető út beszélgetései vagy épp a visszafelé rohanás, a biznyságtévések Lélek-érintette könnyei, vagy mégis miben áll ennek a hétnek tagadhatatlan ajándéka, amivel megrakodva szétszéledünk – mert tapasztalatom, ahogy a Megelevenítő szól a hegyeken – mégis több most a pillanat: különös egybecsengése az odafentvalók együttkeresésének a teremtettség ős-rendjének békéjével, tágas tér, ahol életútjaink egymás mellett haladhatnak, egymásba csillannak, és izomlázon meg akaratumkon túl eső csoda részesei lehetünk, miközben csupán önfeledten vagyunk jelen egymás társaságában, a Gyergyói-havasok üde levegőjén, amibe lélegzetnyi vegyül az örök-fenyvesek susogásából

Kasza Tamás

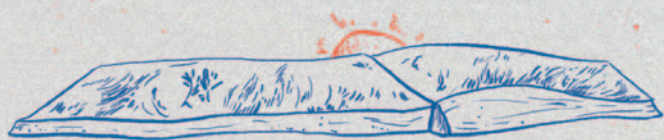

Voltam már olyan táborokban, ahonnan úgy jöttem haza, hogy bennem maradt a hiányérzet: bárcsak jobban megéltem volna a pillanatokat, és nem engedtem volna, hogy csak úgy elszaladjanak mellettem. Ezért vágytam arra, hogy most más legyen. Csodálom Istent, mert látom, ahogyan szép lassan bontja le rólam azokat a felesleges rétegeket, amelyek eddig megakadályoztak abban, hogy

igazán jelen legyek. Ehhez viszont el kellett jutnom odáig, hogy kiábránduljak magamból, és belássam: vannak dolgok, amiket nem jól látok. Meg kellett tanulnom elengedni a saját elképzeléseimet, és hagyni, hogy Isten megleljen, átírja a gondolataimat, és új szemmel tanítson látni. A táborban újra és újra visszhangzott bennem a gondolat, hogy ne a körülményeim változását várjam, hanem engedjem, hogy én magam változzak. Ráébredtem arra is, hogy felelősségem van a következő generáció iránt, hiszen ők fogják hordozni a mi döntéseink következményeit – legyen az teher vagy áldás. Ezt nem elég csupán elméletben tudni, vagy időnként eljátszani a gondolattal, hanem gyakorlatba kell ültetni, mert csak így lesz hiteles és maradandó a hatása.

Isten arra tanított most, hogy merjem átadni Neki mindazokat a helytelen gondolatokat, feltételezéseket és hazugságokat, amelyeket a Sátán próbált felépíteni bennem. Ezeknek le kell omlaniuk ahhoz, hogy betölthessem a feladatomat. Ezeken elmélkedve arra jutottam, hogy a felelősségvállalásban ott van az öröm. Ez az öröm nem mindig jön azonnal, de megszületik, amikor felismerem, hogy a szolgálatomnak valódi hatása van az életemre, s akár mások életére nézve is.

Farkas Szilvi

A hargitai ifihét mindig nagy izgalom és élmény számunkra. Már hónapokkal előtte beszéljük, hogy ki jönne a táborba, kivel legyünk egy szobában, vagy éppen hogyan jutunk el a Hargitára. Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy egy újabb ifihét megszervezésre került, és részt vehettem rajta. Ezen a héten is minden nap áldott, értékes alkalmakon vehettünk részt.

A személyes kedvencem a reggeli áhítat volt, amikor ébredés után közvetlenül összegyűltünk a kápolnában, és együtt kezdtük a napot. Habár kissé álmos voltam, úgy tapasztaltam, hogy ilyenkor vagyok a legfogékonyabb Isten üzenetére. Ebben a korai időpontban még nem árasztják el az agyamat különböző gondolatok, hanem teljesen rá tudok hangolódni az énekekre, az ígére és az imádkozásra. Igyekeztem minden alkalmat megragadni, hogy ott lehessenek.

A hét fő előadója Gál Lajos volt. A hét folyamán különböző kérdéssel foglalkoztunk, mint például: Ki voltam én? Ki vagyok én – újjászületésem előtt és után? Ki vagyok mások számára? Ki leszek? Egy gondolat, ami megmaradt bennem, az, hogy úgy legyek hatással a világra, hogy közben a világ ne legyen hatással rám. Ha nem vállalom fel a harcot Krisztusért, már eleve vesztes vagyok, de ha felvállalom, akkor Isten kegyelméből győztes leszek. A délelőtti alkalom után kiscsoportokban beszéltük meg azokat a kérdéseket, amelyek az előadás alatt fogalmazódtak meg bennünk. Csoportvezetőként annyira hálás vagyok az Úrnak, hogy láthattam, hogyan nyílnak meg az emberek a csoportbeszélgetés alatt, hogyan munkálkodik bennük Isten, és hogy készek voltak megosztani ezeket az átéléseket.

A csütörtöki napon lehetőségünk volt kimozdulni a táborból, részt venni különböző programokon, mint például bobozás, a via ferrata megmászása, kajakozás, vízibiklizés a zetelaki gáton. Egy élménydús, pihentetőbb nap után újra figyelmesen hallgattam a következő előadásokat.

A péntek és szombat esti alkalmakon lehetőség volt bizonyosságot tenni. Sok értékes megtapasztalás hangzott el – engem főként az ragadott meg, hogy bízzak az Úr ígéreteiben, s ne kételkedjek, mert amit Ő megígért, azt be is teljesíti.

Éreztük és láttuk, hogy jó az Úr, és hiszem, hogy ezen a héten közelebb kerültünk hozzá. Külön köszönet a szervezőknek odaadásukért és fáradozásukért!

Kis-Juhász Kata

Több mint egy tábor

A Hargita Keresztyén Tábor a lelki megpihenés, megerősödés és feltöltődés helye. „Számomra olyan ez a hely, mint egy második otthon” – vélekedik egy fiatal. És mi teszi otthonossá? A kölcsönösen megosztott szeretet, az őszinte mosolyok, a közösen átélt pillanatok, az egymás iránti szolgálatok, a közbenjáró imák, és mindezek felett a Krisztus gazdagságából való részesedés.

A 2025-ös EMABISZ Ifjúsági Tábor idén is egy áldásos hét emléket hagyta maga után. Felemelő volt tapasztalni, ahogy a friss energiával teli fiatalok lelkesedéssel keresték az egymással és az Úrral való kapcsolódást. A csoportbeszélgetések, vetélkedők, alternatív játékok és kézműves foglalkozások aktív résztvevői voltak, megragadva a lehetőséget, hogy új élményeket szerezzenek, és közben mélyebb önismeretre jussanak. A dicsőítések mélysége, a teaházat betöltő jókedv, a megújulások felszabadító öröme mind hozzájárult ahhoz, hogy a hét emlékezetessé váljon és a fiatalok szívében maradandó értékeket hagyjon.

A hét központi gondolata, „Tükröm, tükröm, ki vagyok én valójában?”, arra hívott bennünket, hogy megálljunk, és őszintén szembenézzünk önmagunkkal. Sokszor hajlamosak vagyunk a környezet elvárásai, a társaink véleménye vagy éppen a saját bizonytalanságaink tükrében látni magunkat. A beszélgetések és előadások azonban arra irányították a figyelmünket, hogy az igazi válasz nem a külsőségekben, nem a világi értékekben található, hanem Krisztusban. Amikor az Ő tükrébe nézünk, nem csupán hibáinkkal és gyengeségeinkkel találkozunk, hanem egyben azzal a valósággal, hogy áldozata által megváltott és újjáteremtett gyermekei vagyunk. Benne nem elveszett, hanem megtalált identitással élhetünk. A múlt terhének nincs hatalma a Lélek szabadítása felett, ez a felismerés pedig segít tiszta látással megélni a jelent, és reménységgel tekinteni a jövő felé. „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme új jött létre” – 2Kor 5:17.

Számomra ez a pár nap többet jelentett, mint egy egyszerű tábor. Arra kértem az Urat, hogy segítsen felismerni és megragadni azokat az értékeket, amelyek az Ő tetszésére formálják a jellemem. Visszatekintve, hálát érzek minden megtapasztalásért, amely ráébresztett a szolgálat örömére, az őszinteség felszabadító erejére,

az egymást építő kapcsolatok szépségére, a bátorítás értékére, s nem utolsósorban arra, hogy milyen nagy áldás egy olyan közösség tagjának lenni, amelyet krisztusi szeretet éltet.

Kis Rodé – Anett

Kérdezd a pásztort!

Az interneten hemzsegő különféle prédikációk között hogyan tudjuk megkülönböztetni az igaz tanítást a téves irányoktól?

Az egyetlen esélyünk megkülönböztetni az igazat a tévestől, hamistól, ha nagyon jól ismerjük az igazit, valódit, a helyest. Ez a módszer minden esetben működik, akkor is, ha egy pénzérmét vizsgálunk, vagy éppen egy prédikáció üzenetét. **Nem lehet megspórolni a személyes igeolvasást és bibliatanulmányozást, egyszerűen ismerned kell az Igét!**

Segíthet az is, ha kikéred egy olyan személy véleményét, aki nálad bölcsőbb, jobban ismeri a Bibliát, például a lelkipásztort, de gyakorlatilag lehetetlen minden videó megnézése után mindig másokra hagyatkozni. Ezért fontos, hogy te tudd, mi a helyes és mi a téves!

Három kérdés, ami segít a tanítások vizsgálatában:

1. Ki a tanító? Ha egy köztudott tévtanítóról van szó, az már önmagában figyelmeztető jel. A tévtanító az, aki tudatosan félrevezeti az embereket megmászva az EVANGÉLIUM üzenetét, és ezzel akadályozva mások üdvösségre jutását. Nem mindenki tévtanító, akivel valamiben nem értesz egyet. Vanak másodlagos kérdések, amiben különbözhet a véleményünk, de attól még testvérek vagyunk az Úrban.

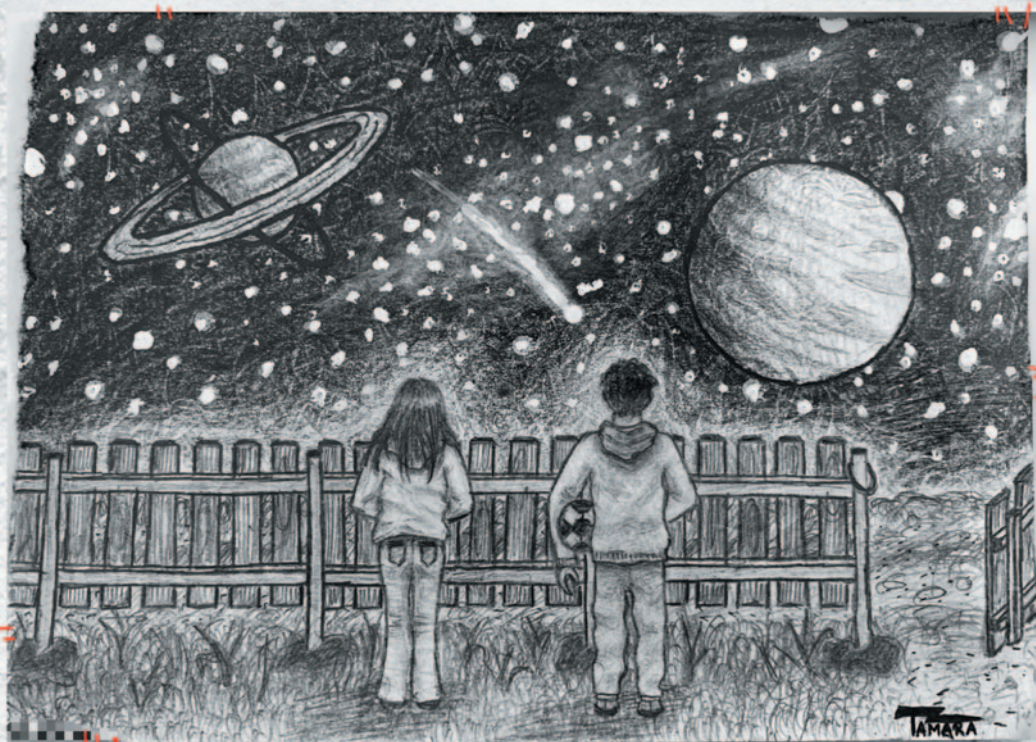
2. Összhangban van az üzenet a Szentírással? Ha a prédikáció üzenete nem az ígére épül, vagy egyenesen szembemegy az ige tanításával, akkor az tévtanítás. A legtöbb esetben az ilyen prédikáció nem nevezi bűnnek a bűnt, hanem kiragadva igeverseket félremagyarázza a Biblia tanítását.

3. Krisztus és az evangélium hirdetése áll a közép-pontban? Az apostolok Krisztusról és az evangéliumról prédikáltak. Ha az üzenet központjában emberi bölcselkedés, jólét, siker, önfejlesztés, új kijelentések, törvényeskedés stb. áll, akkor az nem biblikus tanítás. Az üdvösség kegyelemből van, hit által – az a tanítás, ami ehhez hozzátesz vagy elvesz, tévtanítás.

Végső figyelmeztetés: a mesterséges intelligencia eszköz lehet a videók megmászásában, ami által híres prédikátorok szájába olyan üzenetet adnak, amit soha nem mondtak el. A YouTube tele van ilyen „deepfake” tartalommal: például Billy Graham arcképét és hangját felhasználva terjesztenek tévtanokat, amelyekkel ő sosem értett egyet. Ne dőlj be ezeknek, hanem törekedj arra, hogy személyesen ismerd az Igét!

Szűcs Dávid

Művész sarok

Boncidi Tamara: Mosódott Határok

Olvass!ak

*Isten jelenlétének gyakorlása
(The Practice of the Presence of God)
Összeállítva és újrafogalmazva Brother
Lawrence életéből és írásaiból
Ken Bible tollából*

Hívó emberekként sokan küzdhetünk azzal, hogy megtaláljuk Isten jelenlétét a hétköznapi feladataink végzése közben is. A könyv, amit most be fogok mutatni, egyszerű, közvetlen tanácsokkal segített nekem abban, hogy ez változzon, és hogy minél több helyzetben érezsem Isten jelenlétét.

A könyv címe: *Isten jelenlétének gyakorlása* (The Practice of the Presence of God). Ez egy lelki épülést szolgáló, áhítatos könyv. Tartalma Brother Lawrence eredeti írásain alapul, melyeket Ken Bible modern formába öntve

átírt, hogy a mai kor olvasói számára könnyebben érthető és gyakorlatias legyen. Nagyon tetszett a könyvben, hogy rendezett a szerkezete, és a különböző fejezetek többek között olyan, a keresztyének számára fontos témakörökkel foglalkoznak, mint az öröm (Joy), imádság (Prayer), szenvedés (Suffering), bűnbánat (Repentance), és remény (Hope). Többek között ezekben a témakörökben felmerülő kérdéseinkre kaphatunk válaszokat, kimért, könnyen érthető hangnemben, teljesíthető módszerekkel. Fontosnak tartom, hogy ezek a tanácsok nem irreálisak, hanem megvalósíthatóak, és többször is ki van emelve, hogy időt, és szívünk teljes mértékben való Istennek szentelését igénylik. A gyakorlati tanácsok előtt minden fejezet elején egy igevers található, amelyre a fejezet tartalma, a tanácsok épülnek, bizonyítva a mű hitelességét és igealapúságát. Emellett érdemes kiemelni a könyv lényegretörő hangvételét. Mindkét szerző a mondanivaló lényegére koncentrál, így az olvasó nem vész el a mellékes információk között, hanem az egyszerű, fekete-fehér betűkön keresztül hallhatja Isten szelíd, hívogató szavát.

Szeretettel ajánlom ezt a könyvet minden olyan testvérnek, aki közelebb szeretne kerülni Istenhez, és szeretné megtapasztalni az Úr jelenlétét élete minden napján, helyzettől függetlenül. A könyvben többször is ki van emelve, hogy Istennek elég az, ha a szívünket és életünket Neki szenteljük. Arra biztat, hogy a kis dolgokban is találjuk meg Őt, s hogy többek között kisebb cselekedetekkel is dicsőítsük. Könnyed hangvétele miatt minden korosztálynak ajánlom. Ahogy fentebb említettem, ez a könyv Ken Bible átírása. Kutatásaim szerint az eredeti, Brother Lawrence által szerzett szöveg elérhető magyar nyelven, de a Ken Bible által átírt változat egyelőre csak angol nyelven érhető el. Végül, de nem utolsósorban, a könyv utolsó oldalán található vers egyik mondatával zárom soraimat: „Legyen minden, ami vagyok, az Ő szent szépségét tükröző.” (saját fordítás)

Palkó Hanna

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik a szállósi:

Sziasztok, sok szeretettel köszöntünk titeket! Mi vagyunk a Szállósi, azaz az Érszállósi Magyar Baptista Gyülekezet ifjúsága. Az ifink 25 tagból áll, ebből rendszeresen körülbelül 15-en szoktunk együtt lenni az alkalmainkon, amelyeket szombat esténként, 19:00-tól tartunk. Amíg mindenki megérkezik, beszélgetünk, játszunk, majd imával és énekekkel kezdjük meg közös alkalmunkat. Legtöbbször Kelemen J. Sándor, gyülekezetünk lelkipásztora szolgál felénk üzenettel Isten igéjéből, ezen elmélkedünk, erről beszélgetünk, majd imával válaszolunk az Úrnak. Az imádkozás után mindenki kihúzza annak a nevét, akiért a következő héten imádkozni fog. Együtt-létünk énekekkel, közös játékkal (és egy kis nasival) folytatódik, majd búcsút veszünk egymástól – de nem hosszú időre, hiszen vasárnap reggel újra találkozunk. Ifink a gyülekezeti élet aktív résztvevője – igyekszünk nem csak fogyasztók lenni, hanem hozzájárulni az Úr munkájához. A fiúk közül többen imaórát, bibliaórát vezetnek, míg mások a közös éneklést. Tagjai vagyunk a zene- és énekkarnak, többen vasárnapi iskolában tanítunk, úgy a mi gyülekezetünkben, mint szükség esetén a körzetben is, valamint vannak olyanok is, akik a tini klubban segídeknek, tanítanak. A nyári időszakban táborozásokat szervezünk gyermekek és fiatalok részére, ahol ugyanígy, mindenki igyekszik részt vállalni a munkában. Szeretünk társasozni, sütogetni, túrázni, korcsolyázni, pingpongozni, zenélni, énekelni és együtt szolgálni az Urat. Hála, hogy láthatjuk Isten munkáját, kegyelmét életünkben, és tanulhatunk egymástól, épülve egymás hite által. Imánk az, hogy azok az ifisek, akik még nem az Úréi, ők is mihamarabb átadják életüket Neki, hogy valóban mindannyian együtt haladhassunk a menny felé.

Tálatum-tábor Sólomkőváron

Hálásak vagyunk Istennek, hogy lehetővé tette, hogy 2025. augusztus 4-9. között megvalósulhatott a Tálatum-tábor. A Sólomkővári Keresztyén Tábor adott helyet a hétnek, ahol a gyermekek bőséges lelki és testi táplálékban részesültek, valamint készségfejlesztő tevékenységeken vettek részt.

A hét témája az Istentől kapott tálatumaink, készségeink voltak, ezek felismerése és Istenünk dicsőségére való kamatoztatása. A heti sorozatot Balla Annamária, az EBAVISZ elnöke állította össze. Az esti alkalmak evangélizáló jellegűek voltak, amikor estéről estére volt lehetőségük a résztvevőknek visszamaradni, imádkozni, letenni a terheiket az Úr Jézusnál.

Hétfőn este Pap Lénárd, magyarul lp. tanította a gyermekeket a Mt 25:14-30 alapján, s a gyermekek és tinedzserek megérthették, hogy Istennek mindenki életével terve van, és mindenkinek adott tálatumokat. Ám felelősök vagyunk azért, hogy ezekkel hogyan bánunk.

Kedden délelőtt a kinezetikus (mozgással kapcsolatos) tálatumokról hallhattunk az 1Sám 17:26-51 alapján Nagy Melinda pszichológustól. Az esti alkalmon Nyilas Erika, a Gyermeke-Evangélizációs Közösség munkatársa tanított, rámutatva arra, hogy Isten az emberre bízta a természet gondozását. Ebben a teremtés története szolgált alapul az 1 Móz 1:1-2:15-ből.

Szerdán délelőtt a nyelvi tálatumokról tanulhattunk Pap Lénárd testvértől a Mt 5:33-37 alapján. Ő arra is felhívta a hallgatóság figyelmét, hogy mennyire fontos a szókincs, amelyet használunk, hogy hogyan használjuk a szavainkat, hogy beszédünk tiszta, egyenes és igaz legyen, hiszen ez kedves az Úrnak. Az esti alkalmon Dávid és Jonathan története alapján hallhattunk tanítást Somogyi Dávid teológustól, aki kiemelte, hogy fontos kapcsolatainkban is az Isten szerinti szeretet és barátság.

Csütörtök délelőtt a Szent Sátor készítésének története – 2Móz 36:1-7 – alapján Nyilas Erika tanított arról, hogyan használhatjuk Isten dicsőségére a tálatumainkat. A délutáni alkalmon Nagy Csaba szolgált a zenei tálatumok kamatoztatásáról. Tanulhattunk arról, hogyan dicsőíthetjük Istent a Neki tetsző módon, hogyan kamatoztathatjuk az Ő dicsőségére zenei téren kapott tálatumainkat.

Pénteken délelőtt Somogyi Dávid testvér szolgált a logikai tálatumokról, Eric Liddell élete alapján rámutatott, hogy az emberi logika nem érti, hogyan választhatta a misszionáriusi életet egy csillogó sportkarrier helyett? A válasz: az Istennek való engedelmesség mindennél fontosabb! Az esti alkalmon pedig Pap Lénárd hirdette az ígét Sámuel elhívásáról, lelki tálatumaink kamatoztatásáról.

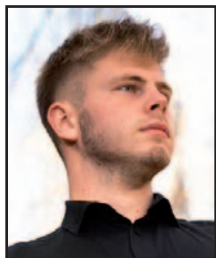
Az igei foglalkozások között volt lehetőség csoportos beszélgetésre, ahol a csoportvezetők igyekeztek a gyermekeknek segíteni abban, hogy felismerjék tálatumaikat, és gyakorlati példákkal mutattak rá, hogy ezek mely területeken hasznosíthatók, milyen foglalkozásokhoz van rájuk szükség és hogyan fejleszthetik ezeket a mindennapi életükben.

Minden nap lehetőség nyílt sportolni, focizni, kosárlabdázni, röplabdázni, asztali teniszezni mindazoknak, akiket Isten ilyen tálatummal áldott meg. Ebben Veres Árpád, Csepei Ferenc és Somogyi Dávid voltak a gyermekek segítségére. Ugyanakkor az egész nap folyamán lehetőség volt kézműves tevékenységekre, amelyek a szem-kéz koordinációt, koncentrációt és szépérzékét fejlesztették.

Minden napnak volt egy sajátos tevékenysége is: Tóth Olívia festeni tanította a gyerekeket, Zsemlye Loretta a fotózás technikáit, Somogyi Mirjám a grafikus ábrázolást tanította, Poli Mária az agyagozást mutatta be, a Gál család gyertyaöntésben tette jártassá a gyerekeket, Kelemen Krisztina a horgolás és a kötés művészetét adta át, Balla Janó pedig a számítógépes ábrázolásba vezette be a gyermekeket. A zenei szolgálatban Szabó Ildikó, Orosz Enikő, Csepei Ferenc, Szabó Otniel és Kelemen Dániel vett részt.

Hálásak vagyunk Istennek minden gyermekért, akik felé szolgálhattunk, és szolgatársainkért, akik lelkesen és odaadással végezték feladataikat. Legnagyobb örömünk pedig az, hogy voltak olyan gyermekek, akik döntöttek az Úr Jézus mellett. Láthattuk, hogy Isten nagyon sok tehetséges gyermekkel ajándékozta meg a gyülekezetünket. Segítsük őket abban, hogy kamatoztassák tálatumaikat Isten dicsőségére! Hordozzuk továbbra is imádságban gyülekezetünk gyermekeit és az érettük és feléjük való szolgálatot!

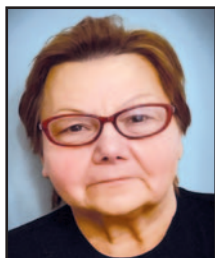
Kelemen Krisztina Éva

■ Fájó szívvel búcsúztunk † **Major Dávid**, kedves ifjú testvérünkől Kémeren, aki 19 évesen, tragikus körülmények között, balesetben költözött Úrhoz, megbékélt szívvel. Megrendült és fájdalmas szívvel fogadta a hírt a megszorodott család, az if-

júság, a gyülekezet. Mindannyian Isten akaratában megnyugodva vigasztalódunk, tudva, hogy az egyedül bölcs Isten nem ejt hibát semmiben. Hálásak vagyunk azért, hogy Dávid már fiatal korában érdeklődött az Úr igéje iránt, és az Ő hangjának engedve döntött az Úr Jézus mellett. Alá is merítkezett 2020-ban, Pardi Félix lelkipásztor által. Hűségesen szolgált az ének-vezetésnél. Segítőkészségét, szeretetét, humorát a körülötte lévő emberek tapasztalhatták. A temetésén, amelyre 2025. július 22-én került sor Kémeren, Isten vigasztaló ígését Király Tibor (Szilágybála) hirdette a 2Sám 12:16-23 alapján, kihangsúlyozva Dávid király életéből és példájából, hogy az Úr az egyedüli igaz vigasztalónk. János Csaba lp. testvér (Nagybánya) a Róm 8:38-39-ből hirdette az Úr életet adó ígését. A sírkertben Nagy István testvér (Sarmaság) szolgált a Zsolt 23:4, Jak 5:8 alapján, emlékeztetve a hallgatókat arra, hogy Isten a nagy vigasztaló minden körülmények között. Ifjú testvérünk hiányát érezni fogja a család és a gyülekezet is, de a viszontlátás reményében búcsúztunk tőle el egy rövid időre. „Ti is azért legyetek készen: mely amely órában nem gondolnátok, abban jó el az embernek Fia” (Lk 12:40)! (Pardi Félix lp.)

■ A kémeri születésű † **Szabó (szül. János) Piroska** (1962-2025) nőtestvér 2025. július 29-én temették Temesváron. A több hetes kórházi kezelés és műtét alatt gyógyulásáért imádkoztunk. Isten azonban más-képp hallgatta meg könyörgéseinket, és inkább magához emelte fáradt, de megbékélt lelkét. Magyarul Nagy Géza és Boros Róbert, román nyelven pedig Bulica Petru és Bugnarug Ioan lp.-ok hirdették a vigasztaló ígét. Isten drága békessége maradjon a megszorodott családdal, és hozzon enyhülést! (Boros Róbert lp.)

■ † **Szilágyi Károly**, (1931-2025) gyülekezeti vén temetésére 2025. augusztus 2-án került sor Temesváron. 1939-ben költözött szüleivel Aradról előbb a Temes megyei Bucovat-re, majd pedig Temesvárra. 1950 márciusában hitét az alámerítésben is megpecsételte. 1957-ben házasságot kötött Szemerédy Annával, akivel közel 68 boldog évet éltek együtt hűségben és szeretetben. Az Úr 5 gyermekkel ajándékozta meg őket, akik közül a legidősebbet már zsenge korban, 13 évesen hazahívta. Ez volt családi életük

legnehezebb megpróbáltatása. Később, 1974 júliusában gyülekezeti véné lett avatva Varga János és Deák Ferenc lelkipásztorok által. Az igehirdetés szolgálata mellett az énekkarral is örömmel foglalkozott évtizedeken át. Bővülő családját (12 unoka és 19 dédunoka) is szeretettel nevelte és terelgette, imádkozva mindegyikért. Élete utolsó óráiban a menny felé emelte kezét, várva az Úr Jézust, hogy hazavigye. A családi megemlékező istentiszteleten sok kedves emlék elevenedett meg Szilágyi testvérrel kapcsolatban. Igével Boros Róbert lp. szolgált a Zsid 13:7 alapján. Másnap a temetési istentiszteleten Bálint Pál lp. a Zsid 13:14-ből szólt a népes hallgatósághoz. Isten Lelkének gyógyító és felemelő jelenléte legyen a népes családon! (Boros Róbert lp.)

■ † **Kiss Dezső** testvér 2025. augusztus 13-án szólította magához az Úr, 92 földi év után. 1933. március 15-én született Szilágygyörcsönben, megtérése után újszövetségi bemeztetésben részesült 1943. szeptember 23-án, Major Pál diakónus tv. által Szilágygyörcsönben. 1958-ban házasságot kötött Szilágyi Máriával, akivel 62 évet élhetett házasságban. Házasságukat Isten 4 gyermekkel, 9 unokával és 11 dédunokával ajándékozta meg. 1967-től a vajdahunyadi Magyar Baptista gyülekezetnek lettek a tagjai feleségével együtt, Vajdahunyadra költözésük révén. Dezső tv. az évek során a gyülekezet szolgálattevője is volt, 2007-2010 között pedig gyülekezetvezetőként szolgált. Áldozatkész volt a fizikai munkálatokban is, amelyek az imaház körül adódtak. 2019. szeptember 1-én feleségével együtt Székelyudvarhelyre költöztek gyermekükhöz, és az ottani gyülekezethez csatlakoztak. Felesége halála után Dezső tv. vágya az volt, hogy Szalárdra költözzön, az Idősek Otthonába. Testvérünk 5 évet élt özvegységben. Az augusztus 16-án megtartott gyászistentiszteleten Györfi-Elek Tóbiás, baróti lp. hirdette Isten vigasztaló üzenetét az Ézs 41:4, 8-10, 17-20 és a Jn 7:37-39 alapján, majd a nekrológ felolvasása következett. Ezt követően Tóth Róbert, vajdahunyadi lp. igei üzenetét olvasták fel a Zsolt 90:3, 10, 12; Jób 5:26 alapján. A székelyudvarhelyi és a vajdahunyadi baptista gyülekezetek nevében, illetve a szalárdi Fildelfiai Idősek Otthona nevében kívánjuk a gyászoló családnak számra Istenünk drága vigasztalását! Emléke legyen áldott! (Tóth Róbert lp.)

■ 2025. augusztus 17-én vettünk búcsút Kémeren † **Görög (szül. Ács) Emília** testvérnőtől, aki Alkotójától 72 esztendő kapott e földön. Öröm és hála tükröződött testvérnőnk életében, amióta személyesen találkoztunk azzal, aki az ő bűneit is eltörölte, megbocsátotta. Utolsó hónapjait fizikai gyengeségben töltötte, de lélekben hűséges maradt Megváltójához

mindvégig. A temetésen, a kápolnánál Isten bátorító ígését Kiss Lehel lp. testvér (Értarcsa) hirdette a Zsolt 147:3-5 alapján, kihangsúlyozva, hogy az Úr bekötözi a sebeket. A sírkertben Ivánitzki István testvér (Szatmár) szólt a Zsid 9:27-28 ígék alapján. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőinktől, kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászolók számára! (Pardi Félix lp.)

Cigánymissziós munkatársi konferencia

A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány és leányszervezete, a Gypsy Mission Alapítvány minden évben konferenciát tart munkatársainak – lelkipászoroknak és missziómunkásoknak. A 2025-ös konferencia a Nyugati Kárpátokban található Arieseni település egyik panziójában volt megtartva szeptember 8-11 között, több mint 25 résztvevővel. Az ilyen konferenciákon a fő hangsúlyt a munkatársak közötti közösség és a misszióval kapcsolatos igei tanítások kapják.

Délelőttönként az áhítat és dicsőítés után tanítások voltak. Hétfőn Tóth Attila lelkipásztor testvér tanított a 2Kor 10:17 alapján „Aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjék” címmel. A keddi tanítást Borzási Pál testvér, szövetségünk elnöke tartotta a 2Kor 10,18 alapján „Nem az a megbízható, aki magát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl” címmel. Szerdán a tanítás a munkatársak képzéséről és továbbképzéséről szólt, amit Kovács József tartott. Az előadások után vitafórumok voltak, amelyek segítettek, hogy a hallottakat elmélyítsük és alkalmazzuk.

A nap csúcspontja, mint mindig, a közösségi alkalmak voltak, gyakran késő éjszakába nyúló beszélgetésekkel. A vacsora után minden résztvevőnek lehetősége volt megosztani személyes életéből és szolgálatából azokat az eseményeket, amelyeket szükségesnek talált. Jó volt egymásért imádkozni, egymás örömeiben és terheiben osztozni! A délutáni órákban kikapcsolódásra, pihenésre és kirándulásra is volt alkalom, hogy a természet szépségeiben gyönyörködjünk. Igét kaptunk, felfrissültünk és erőt gyűjtöttünk a további szolgálathoz. (Kovács József lp.)

„Szolgálat boldog útja...” Észak-Amerikában

A mögöttünk álló egy év során Isten különleges lehetőségeket adott arra, hogy Észak-Amerika különböző városaiban szolgálhassunk. Utunk során gyülekezeteket látogattunk meg, ifjúsági konferenciákon vettünk részt, zenei szolgálatot végeztünk, valamint gyermekekkel foglalkoztunk több helyszínen is. Az élmények gazdagítottak minket lelkileg és emberileg is – hálával tekintünk vissza minden állomásra.

Köszönet érte a Magyar Kormány Nemzetpolitikai Államtitkársága által meghirdetett Kőrösi Csoma Sándor programnak, hogy ösztöndíjasaként részese lehettünk a magyar közösségeknek. Még két helyen tevékenykedhettünk ez idő alatt: Klaudia tanított az evangélikus gyülekezet magyar óvodájában, és ugyanakkor az evangélikus gyülekezet kórusát is vezette. Az istentiszteleteken pedig megosztva, a baptista gyülekezettel részt vett mindkét felekezet alkalmain. Jómagam a református gyülekezetbe kerültem, így ott vettem részt a vasárnapi iskolai tevékenységeken, bibliai történeteket, alkalomhoz illő énekeket tanítottam. Utána a magyar nyelviskolában foglalkozhattam a nagyobb gyerekekkel. Mindezek a feladatok voltak szemünk előtt a program során.

Először Deák Zsolt lelkipásztor testvér vette fel velünk a kapcsolatot, és tárta fel az ötletet, hogy tudnánk-e vállalni egy időre, hogy a clevelandi gyülekezetben szolgáljunk az istentiszteleteken, zenei szolgálatokat végezve. Az Úr így győzt meg, hogy erre az időre itt akar használni a szolgálatban, így igennel válaszoltunk. Így vált a Clevelandi Baptista Gyülekezet lelki otthonunkká erre az időre. Nagyszeretettel fogadtak a testvérek, és kimondhatatlanul hálásak vagyunk mindenért, amit itt kaphattunk! Nagyon sok testvér volt a segítségünkre, bármilyen probléma adódott, volt, akihez fordulni segítségért. Külön kegyelem volt számunkra megtapasztalni mindezt.

2024 őszén érkeztünk Clevelandbe, ahol részt vettünk egy felejthetetlen ifjúsági konferencián, ahol a helyi magyar baptista gyülekezet fogadott bennünket. A találkozón nemcsak közös dicsőítésekre, éneklésre és lelki épülésre került sor, hanem tartalmas beszélgetésekre, imaközösségekre és személyes biznyságtételekre is. A helyi gyülekezettel mély kapcsolat alakult ki, és már itt megtapasztaltuk, milyen nagy szükség van az élő közösségre, különösen a diaszpórában élők között.

Emellett lehetőségünk nyílt gyerekekkel is foglalkozni: a vasárnapi iskolában interaktív bibliatanulmányt, foglalkozásokat tartottunk, valamint közösen énekelünk és játszottunk.

Délutáni istentiszteletek alkalmával is lehetőségünk nyílt arra, hogy szolgáljunk a gyülekezet fele. Hálásak vagyunk, hogy nagyon sok testvéri és gyülekezeti összeköttetést fedezhettünk fel, amit ápolhattunk és táplálhattunk az elmúlt időszakban. Hiszem, hogy a későbbiekben is lesz rá alkalom.

A clevelandi gyülekezetben számos olyan tevékenységre volt alkalmunk, amit szeretettel tudtunk végezni: rendszeresen az istentiszteleten részt venni, lehetőség szerint. Klaudia a vasárnapiskolában is részt vett a bibliai történetek, aranymondás, énekek tanításában, a gyülekezeti éneklés és az énekkari szolgálat szervezésében és vezetésében. Sikeresült pár alkalommal ének feldolgozásokat is készíteni, hangszerekkel, amit használni tudtunk a bibliatanulmányok, bibliaórák és Zoom-alkalmak alatt, szolgáltunk a videofelvételek segítségével.

Lehetőségünk volt részt venni több alkalommal házasságalkalmakon, ahol új énekeket is taníthattunk a házasoknak, így azokkal később tudtunk szolgálni a gyülekezetben. Nagyon jó alkalmak voltak ezek.

A detroiti látogatások során jó volt megtapasztalni azt, hogy hozzánk közeli hittestvérek vannak, akikkel együtt, közösen tudunk munkálkodni az Úr ügyéért! Huli Sándor lelkipásztor testvér nagy szeretettel hívott és látott minket, a gyülekezetben több alkalommal is szerveztek zenés istentiszteleteket, ahol a clevelandi és detroiti fiatalokkal együtt szolgálhattunk, zenélhettünk. Jó volt megtapasztalni azt is, hogy milyen szabadon lehet Istent dicsőíteni. Erre volt lehetőségünk több alkalommal, az ősz folyamán egy Worship Night, dicsőítő alkalom, melyre többen eljöttek. Tavasszal az ifjúsági konferencia is erre volt egy nagyszerű lehetőség, ahol a dicsőítő csapattal közösen szolgálhattunk. A fiatalok nagy lelkesedéssel vettek részt a konferencián, öröm volt együtt dicsőíteni az Urat, lelkesen énekelve és dicsérve az Ő nevét!

2024 decemberében Venice-ben szolgáltunk, Kulcsár Attila lelkipásztossal, megkezdve az adventi időszak reményt nyújtó időszakát. Közösen énekeltek a klasszikus adventi énekeket, és zenei szolgálatunkkal igyekeztünk a Jézus eljövételére való várakozás örömét és békességét közvetíteni a gyülekezet fele. Az istentiszteleten túl időt szántunk a személyes látogatásokra is – Kulcsár Sándort és családját látogathattunk meg, akik szeretettel fogadtak bennünket. Öröm volt a beszélgetésekben felidézni a múltbeli eseményeket.

Különösen hálás vagyok, hogy az itt élő rokonokat is meg látogathattuk, akik Murfreesboróban, Tennesseeben élnek: Müller János és Ibolya, akik már régóta várták, hogy találkozassunk. Kiváltság volt számunkra a rokoni és testvéri találkozás.

A nyugati parton, Los Angelesben is ellátogathattunk az Alhambrai Baptista Gyülekezetbe, ahol gyerekekkel foglalkoztunk. A gyülekezeti szolgálat itt virágvasárnap volt, ahol a gyerekekkel együtt szolgálhattunk az istentiszteleten. Hálásak vagyunk mindenkéért, akik itt a segítségünkre voltak. Jó volt újra együtt szolgálni Szűcs Dávid lelkipásztossal, akit már korábbról megismerhettünk, Erdélyből. Sok közös táborozás és szolgálat köt össze, jól esett mindezeket feleleveníteni.

2025 tavaszán Detroitban szerveztek egy újabb ifjúsági konferenciát, ahol már ismerős arcokkal is találkozhattunk. Dicsőítő csapatunk zenei szolgálattal járult hozzá az alkal-

Veres Dániel és Klaudia

mak mélységéhez, és nagy öröm volt, hogy több fiatal is bevonhattunk az éneklésbe és hangszeres kíséretbe.

Utazásunk záróállomása Toronto volt, ahol a helyi magyar baptista gyülekezet vendégszeretetét élvezhettük. A gyülekezet nagy létszáma és aktív közösségi élete példa számunkra. Itt közösen dicsérhettük Megváltónkat, hogy milyen kegyelmes volt hozzánk. Visszatekintve elmondhatjuk, hogy mindvégig Ő segített minket abban, hogy bárhol is jártunk, olyan személyekkel találkozhattunk, akik igazán félik az Urat, és a szolgálatból ki veszik a részüket.

Elmondhatjuk: ez a szolgálati út nemcsak másoknak jelentett áldást, hanem számunkra is mély lelki változást hozott. Isten hűsége minden helyszínen megmutatkozott, és mi, akik részt vettünk benne, megerősödve térhettünk vissza. Imádkozunk azért, hogy a megkezdett kapcsolatok, barátságok és szolgálatok folytatódjanak, és hogy a diaszpórában élő magyar testvérek továbbra is megerősödjének hitükben – egymás hite által, közösségben, Isten dicsőségére. Soli Deo Gloria!

Veres Dániel és Klaudia (Barót, Székelyföld)

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Print Printon Nyomda, Nagyvárad.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605